

Nаше Farní Rodina

Nasza Rodzina Parafialna

ročník XI. / číslo 100. září 2019

Co najdete v tomto čísle

Vzpomínky Pavla Vrtala, šéfredaktora	s. 3
Wspomnienia Ryszarda Walicy, redaktora	3
Wspomnienia Tomka Oreheka, redaktora	4
Moje dekáda v Naší farní rodině	4
POCHOPIT CÍRKEV: Písmo vs. Tradice...? a ještě něco???	5
KNIHOVNICKÁ OCHUTNÁVKA: Sergej K. Dakov – <i>Odpust', Natašo!</i>	7
S KOLÁRKEM (A DĚTMI) V KUCHYNI: buchtičky s krémem	8
KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ: sv. Václav	9
Výka náboženství 2019/2020	10
Úmysly mší svatých 02.09.-06.10.2019	11
CO NÁS ČEKÁ... A NEMINE: Adorace, pobožnosti, návštěvy nemocných	13
Liturgický kalendář	13
Přehled hospodaření farnosti v r. 2018	15
Z REDAKČNÍ POŠTY: Školka, škola volá... vyjděte děti z vesela!	16
PROŽILI JSME: Indiánský tábor	17
Celostátní setkání v Chotěboři aneb Kdo je animátor?	17
Festival UNITED 2019	18
Týden s liturgií	18
Záběry z farního tábora v Milíkově	19

úvodník

Milí Farníci, Farnice a Farničata :)

Září 2009. Na poličkách s tiskovinami v našem kostele se objevuje něco nového... úplně nový farní časopis! Doposud si všichni věrní čtenáři mohli každý měsíc odnést domů „VOX“, ale od teď si již odnášejí „Naši farní rodinu – Nasza Rodzina Parafialna“. Nový není jen název, ale také formát, celkový vzhled, redakční rada a vůbec celý obsah. „Jaký asi ten nový časopis bude?“ říkali si jistě mnozí z farníků.

Září 2019. Uplynulo 10 let! A co farní časopis? Na poličkách s tiskovinami v našem kostele se objevuje v pořadí již 100. číslo „Naší farní rodiny – Naszej Rodziny Parafialnej“! Název zůstal, formát také, vzhled se poněkud změnil (což můžete sami posoudit na obálce tohoto čísla), přes redakční radu prošlo několik různých tváří, objevovaly se a mizely různé rubriky. Nicméně stále se jedná o časopis, který chce reflektovat život naší farnosti i Církve, nabízet zamyšlení nad různými tématy nebo tipy na zajímavé knihy, filmy či recepty.

Náš časopis slaví! Při té příležitosti jsme požádali několik bývalých i současných členů redakční rady, aby trochu zavzpomínali na svá redakční léta. Musím říct, že se nám sešlo nemálo velmi milých vzpomínek. Za sebe mohu říct, že jsem Bohu velmi vděčná, že si již 10 let toto své dílo řídí a že nám neustále dává nové a nové impulsy k psaní a úpravě celého časopisu. Ano. Jsem přesvědčená, že tento časopis je Božím dílem, protože bez Jeho pomoci by nebylo možné takovou dobu vymýšlet zajímavé příspěvky, trávit tolik hodin (mnohdy nočních) při psaní článků, výběru fotografií i při následném sestavování celého čísla. Bez Jeho působení by nebylo možné, aby články mnohdy přesahovaly samotné autory (čehož je tu a tam svědkem každý redaktor). Jsem ale také velmi vděčná za lidi, kteří věnovali a věnují svůj čas ať už na setkání redakční rady, nebo na samotné psaní. Jsem vděčná za všechny přednesené nápady, za společné řešení vyskytlých problémů, společnou touhu a motivaci. Jsem ráda za občasně příspěvky farníků, jejich postřehy z různých akcí. „Naše farní rodina – Nasza Rodzina Parafialna“, neboli „eNeFeRka“ je dnes opravdu krásným časopisem, a to vše díky každému jednomu farníkovi, který se kdy podílel a podílí na jejím vzniku. Jsme samozřejmě lidé, takže občas se nám také něco nepovede zrovna tak, jak bychom chtěli. Tu a tam nám uteče nějaká gramatická chybička nebo naopak, vloudí se nějaký překlep nebo nepřesná informace. Omlouváme se, ale děláme maximum pro to, aby takových situací bylo co nejméně.

Co bych „eNeFeRce“ přála do budoucna? Spoustu čtenářů, dobrý kolektiv redaktorů, neustálou inspiraci Ducha Svatého. Kéž je to vždy časopis, do kterého farníci budou posílat své nápady, postřehy, zážitky z cest a různých akcí. Začínáme nový školní i pastorační rok. Již brzy „se rozjedou“ všechna setkávání společenství, výuky náboženství, zkoušky pěveckých těles farnosti... a vůbec – celý farní život. V září budeme spolu slavit pouť ve farním kostele, budeme se modlit za zemřelé horníky, otevřeme kostely návštěvníkům v rámci Dnů evropského dědictví. Čeká nás solidní start. Přeji vám i sobě, abychom po prázdninovém odpočinku vše ustáli a maximálně prožili v jednom farním společenství.

Terka

Nашe farní rodina / Nasza Rodzina Parafialna

Neprodejné. Náklady na jeden výtisk jsou ve výši **17 Kč**.

Texty článků jsou redakčně opravovány. Obrázky převzaty z archívu NFR.

Vydavatel: Římskokatolický farní úřad Karviná, Pivovarská 2/1, 733 01 Karviná 1, tel.: 596 314 455,
e-mail: nfr@farnost-karvina.cz

Redakce: Tereza Ondruszová (šéfredaktor), Andrzej Szyja, Anna Špírková, Anna Strzelcová,
Jana Lokajová, Kamila Fašungová, Kasia Czerna, Lucie Zormanová, Mariam Szyja,
Markéta Bogoczová, Monika Káňová, P. Przemysław A. Traczyk

Příští číslo vyjde: **neděle 29.09.2019**

Uzávěrka: **pátek 20.09.2019**

případné změny budou hlášeny v ohláškách

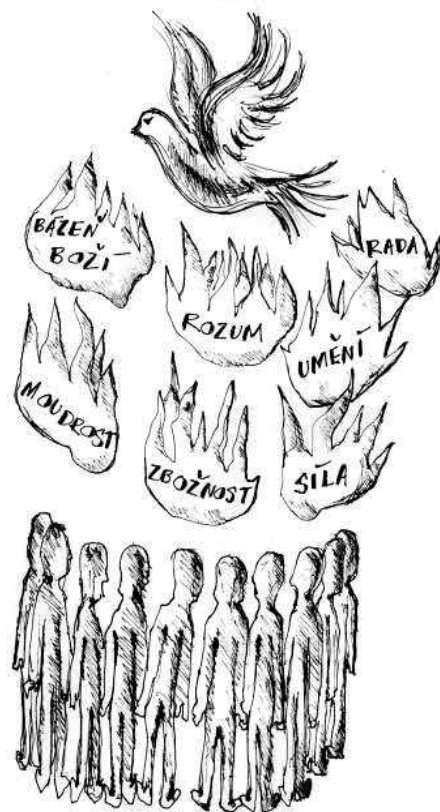
Vzpomínky Pavla Vrtala, šéfredaktora

Typický scénář: víkend se pomalu chýlí ke konci a začínají přicházet slíbené články do dalšího čísla Naší farní rodiny. Kolik času autorům ukrajovalo psaní ze vzácných víkendových hodin, to ví jenom oni. Ve svém opakovaném, ale neopodstatněném optimismu začínám sestavovat časopis s tím, že v pondělí večer to bude určitě hotové. Jenže začínají klasické peripetie – tady je text moc dlouhý, taky krátký, tady nesedí žádný obrázek, tady se musí hodit nějaký text z internetu, aby se zaplnilo zbývajících místo (všimli jste si, že každé číslo má počet stran dělitelný čtyřmi?). Ale nakonec to vždycky dobře dopadne: v noci z pondělí na úterý posílám do tiskárny nové číslo Naší farní rodiny! Každému číslu taky předcházela společná porada, kde vznikaly obrysy příštího vydání a rozdělila se práce.

Když se ohlédnou zpátky, vidím i věci, které bych dneska jako šéfredaktor dělal jinak. Utěšuji se tím, že „dokonalý z nebe nespádl“.

Jsem moc rád, že jsem se mohl několik let účastnit tvorby farního časopisu a že bylo ve farnosti dostatek perfektních lidí (rozuměj redaktorů) ochotných a schopných psát dobré texty proniknuté vírou. Protože co by byl farní časopis bez živé víry?

A co přeji Naší farní rodině do dalších let? Kromě toho, aby se samozřejmě dožila svého dvoustého výtisku, ještě snad i to, aby i ostatní farníci ztratili ostych a sem tam do časopisu něco přispěli (vím, že se to už děje, ale nikdy toho není dost). Uvidíte, že tím mile překvapíte šéfredaktorku, zbytek redakce i celou farnost.

Wspomnienia Ryszarda Walicy, redaktora

Członkiem rady redakcyjnej Naszej Rodziny Parafialnej byłem gdzieś około lat 2010-2011. Zaczęło się tak, że pewnego dnia po wieczornej mszy świętej księża Petr Kříbek i Daniel Vícha poprosili mnie, abym do następnego dnia spróbował napisać krótki artykuł do czasopisma parafialnego na temat lektury. Redaktorem naczelnym był wtedy Pavel Vrtal, z księży w spotkaniach rady uczestniczył proboszcz Daniel Vícha. Pamiętam fajną atmosferę, jaka towarzyszyła wtedy spotkaniom rady redakcyjnej na probostwie. Najbardziej utkwiło mi w pamięci wydanie czasopisma, którego tematem przewodnim był humor i poczucie humoru, bo sam zaproponowałem ten temat po lekturze książki Josefa Petra Ondoka „Bereme smích vážně?”.

Od tamtego czasu wiele się zmieniło w parafii i w radzie redakcyjnej, przez którą przewinęło się wiele nazwisk. Ale to dobrze – każdy wnosi bowiem coś nowego. Prawdziwy szacunek zaś należy się tym, którzy trwają w radzie redakcyjnej nieprzerwanie przez wiele lat. A jeśli chodzi o samo czasopismo, to dobrze, że w czasach powierzchowności i konsumpcjonizmu mamy własny periodyk o głębszej treści. Nie pozostaje nic innego, niż życzyć Naszej Rodzinie Parafialnej, aby trwała, dopóki trwać będzie nasza parafia – a jak długo to będzie, będzie zależeć w dużej mierze od nas, na ile będziemy zdolni przekazywać naszą wiarę ... Zaś wszystkim teraźniejszym i przyszłym członkom rady redakcyjnej życzę niegasnących inspiracji Ducha Świętego.

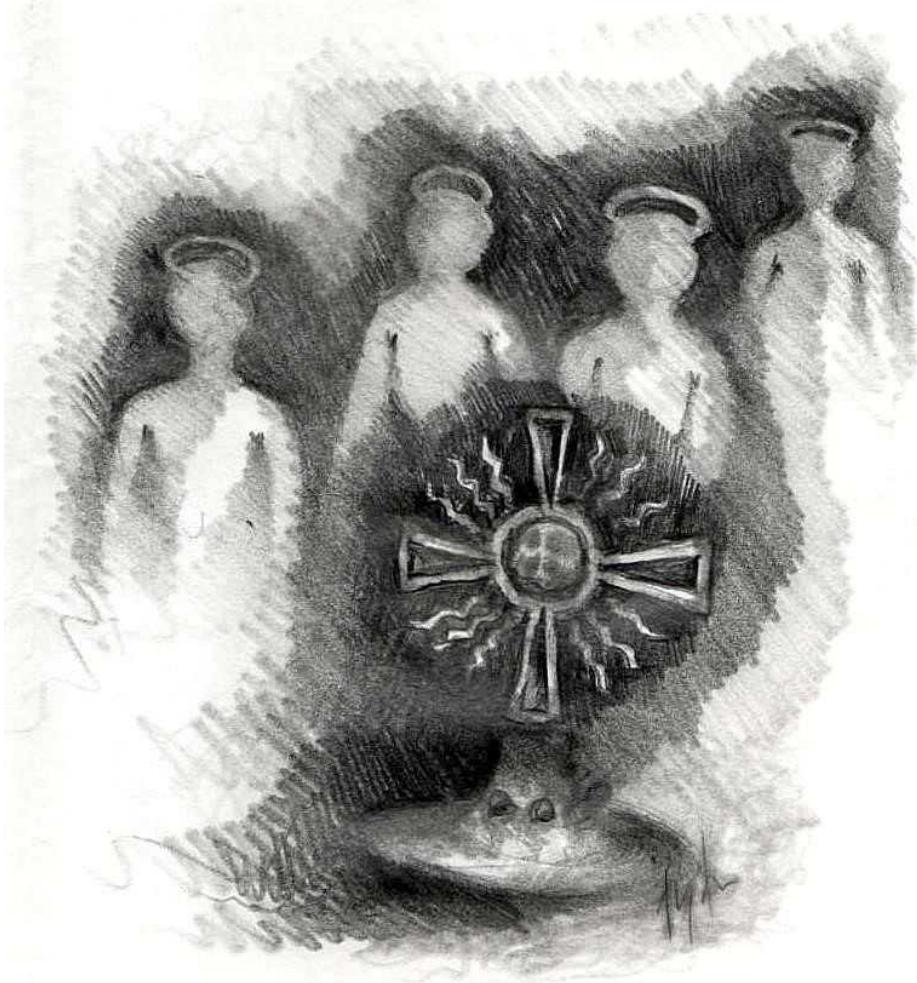
Wspomnienia Tomka Oreheka, redaktora

Czym była dla mnie Nasza Rodzina Parafialna? Przede wszystkim szansą na dzielenie się spostrzeżeniami płynącymi ze Słowa Bożego ze swoimi braćmi i siostrami w wierze. Była dla mnie platformą, która umożliwiała mi przybliżanie parafianom podstawowych wartości chrześcijańskich niezwiązanych z różnicami pomiędzy denominacjami. Dziękuję za te cenne doświadczenia, za reakcje parafian i miły czas spędzony nad Pismem Świętym. Przesyłam pozdrowienia i błogosławię :)

Moje dekáda v Naší farní rodině

Deset let v redakci měsíčníku Naše farní rodina, sto čísel. Takže jsem napsala sto článků? Možná jsem se desetkrát omluvila, nebo vymluvila na čas, či tvůrčí krizi, i devadesát je pro mě, pro pisatelského amatéra víc než dost. Pokud k tomu ještě připočítám několik let psaní a tvoření pro Vox – předchůdce našeho farního časopisu, tak by to vyšlo na celkem objemnou knihu. Možná si takovou jednou pořídím. Ne proto, abych ji pustila do oběhu a počítala, že po ní bude toužit tolik čtenářů a z prodeje si pořídím dovolenou na Zanzibaru, ale jen tak pro osobní vzpomínku. No a hlavně, pro oživení paměti. Někdy totiž píšu a říkám si, že tyhle mé myšlenky už jsem určitě kdysi použila.

Zpětných vazeb od vás, čtenářů si taky užívám. Jsou negativní i pozitivní. Nejvíc kritická, ale i rozporuplná je má reakce. Když článek dopíšu, řeknu si jo, je to dobrý. Pak si koupím výtisk a jsem zdrcena, co jsem to napsala a že s tím sekám. Pak čekám na reakci manžela. Ten většinou mlčí a někdy zamumlá, že jsem se teda o něm zmiňovat nemusela, protože mé články jsou většinou hodně osobní. Máma mi sečte pravopisné hrubky, ale červenou propisku na podtrhávání už nepoužívá. Pak jsou milí čtenáři, kteří napíší sms, nebo mi v kostele řeknou, že se jim článek líbil. Tato reakce, pokud je opravdu upřímná, příjemně nakopává do tvoření dalších vydání. Také jsou ale reakce, které vám nikdo do očí neřekne, ale dozvíte se to od jiných, že mé články jsou nezajímavé a nic neříkající, což plně chápu a jelikož jsem dost

sebekritická tak je přijímám bez újmy na mé psychice. Ale pokud vám někdo řekne, že celý časopis je dobrý tak akorát na zatopení v kamnech, tak to líto přijde.

Takové vydání jedné Naší farní rodiny, není nic lehkého. Začínáme svoláním porady, která se týká daného nadcházejícího čísla. Z dosti početné skupiny pisatelů se sejdou tři až čtyři. I tak ale přijde nějaký zajímavý nápad. Rozdají se úkoly a určí se termín, do kdy se mají články psát. Asi tušíte, že nejvíc

článků dojde naší šéfredaktorce v den poslední, což je ještě ta lepší varianta. Docházejí články i v den sestavování. Pro šéfredaktorku, která časopis dává graficky do kupy, je to spoustu času stráveného u PC, jsou to probdělé noci, kdy se končí nad ránem. Když jsem před lety já sama ještě ve Wordu takhle dávala dohromady číslo Voxu, tvořila jsem ho opravdu celý den, večer a skončila jsem ve tři ráno. Po odvedení dětí do školních zařízení jsem ještě ladila pár stránek a čekala

na o. Petra Křibka, který si přijel pro celek, aby ho nahrál na svou flešku a zavezl ho do tisku. Za jeho komentář: „Měla byste si tu taky někdy uklidit“ bych tehdy málem porušila i páte příkázání.

Jak už jsem napsala, dát dohromady jedno číslo NFR není nic jednoduchého, a co teprve čísel 100. Hluboká poklona všem šéfredaktorům a té současné dvojnásobná. Nikdo z nás není žádný studovaný spisovatel, máme svoje rodinné, pracovní povinnosti, radosti i starosti. Takže kočírovat nás není nic lehkého. Za to se jí snad za všechny omlouvám. Já osobně se omlouvám jí i vám čtenářům, za mou češtinu. Mé slohové

práce byly většinou známkovány 1 / 4 ta čtyřka za gramatiku. Čárky ve větách a měkká a tvrdá *i y*, to je moje slabost. Možná si říkáte, tak co vůbec píšeš, když neumíš česky. No píšu proto, že je to takový zvláštní stav. Představte si poslední den uzávěrky. Sice už dva týdny přemýšlíte, o čem budete tentokrát psát, ale stále nemáte, žádný nápad. Pak už musíte něco napsat, protože jste to slíbili. Ještě to odkládáte, uděláte si kafe, přečtete si noviny a pak zapnete počítač. Zapálíte si svíčku, pomodlíte se k Duchu Svatému. A věřte, nebo ne ten vás vede. Sice vás neupozorní na to, že už vám doprала pračka a prádlo se samo nepověsí a rodina nemá večeri

a už je čas k spánku. Ale máte dopsanou poslední větu a moc dobrý pocit, že je A4 zaplněná a třeba někomu uděláte radost a někomu naopak rozproudíte krev, zvednete tlak, pokud je tedy nízkotlakař, neboť škodit rozhodně nikomu nechcete.

Do dalšího desetiletí našemu farnímu časopisu přeji nové pisatele, kteří vás osloví a přinesou nový Boží vánek. Přeji větší disciplinovanost pisatelů současných. Přeji radost z dobře odvedené práce. Přeji harmonii a přátelství v redakci. Přeji mnoho spokojených čtenářů. Děkuje, že nás čtete a máte nás rádi.

Kamila F.

Pochopit Církev

Písmo vs. Tradice...? a ještě něco???

Docela častý konflikt v různých debatách angažovaných křesťanů, když přijde na otázku, čím se máme v životě řídit. Než se pustíme do vysvětlení jednotlivých pojmů, přivolejme učení Katechismu katolické církve:

„Posvátná tradice, Písmo svaté a učitelský úřad církve jsou podle

moudrého Božího rozhodnutí tak spolu spojeny a sdruženy, že jedno bez druhých dvou nemůže být, a že všichni tři činitelé zároveň, každý svým způsobem, pod vlivem jediného Ducha Svatého přispívají účinně ke spáse duší.“ (KKC 95)

Stojí za to zdůraznit onen úryvek: „že jedno bez druhých dvou nemůže být, a že všichni tři činitelé zároveň...“ neboť v běžném uvažování o záležitostech víry vnímáme Tradici, Písmo svaté a učitelský úřad Církve jako tři jednotlivé prvky, které jsou někdy v opozici vůči sobě. Určitě najdeme zastánce postoje „sola scriptura“ – tedy jen a pouze Písmo svaté, a to někdy brané doslovně a přesně tak, jak je to zapsané. Jsou také příznivci tradice – ačkoli ve většině případů není úplně jasné, jak je tento pojem Církví chápán. A učitelský úřad Církve?... hmm, ten většinou ani nezná-

me... Nemluvíme tady ale o jakýchkoli jednotlivých pramenech víry, neboť tím je jen a pouze sám Bůh a Tradice, Písmo a učitelský úřad jsou pouze tři cesty sdílení člověku Božího zjevení, navíc cesty, které se vzájemně doplňují.

Nejkomplikovanější je to asi s Tradicí, protože máme tendenci a báječnou schopnost rozšiřovat tento pojem. Někdy se nám zdá, že onou Tradicí je používání té které modlitby, množství svící na oltáři, ta nebo ona pobožnost, barva nebo stříh liturgických rouch, místo, kde visí nějaký obraz nebo zachovávání nějakých postních dnů... tedy všechno, co si zdůvodňujeme heslem „neboť vždycky to tak bylo“. Bohužel, není tomu tak, neboť nejedná se zrovna o to. V kontextu Písma svatého a pramenů naší víry je tady řeč o apoštolské Tradici a žádné jiné. Katechismus katolické církve v 83. bodě jasně říká: „Tradice, o níž mluvíme, pochází od apoštolů a předává všechno to, co přijali z Ježíšova učení a příkladu a čemu se naučili od Ducha svatého. Vždyť první křesťanská generace ještě neměla psaný Nový zákon a sám Nový zákon dosvědčuje, jak se rozvíjela živá

tradice. Od ní se liší «tradice» teologické, disciplinární, liturgické či devocionální (tradice různých pobožností), které se během doby zrodily v místních církvích. Tyto tradice představují zvláštní formy, v nichž velká tradice nabývá výrazů přizpůsobených různým místům a různým dobám. Ve světle velké apoštolské tradice mohou být tyto pozdější tradice uchovány, upraveny nebo také pod vedením učitelského úřadu církve zrušeny.”

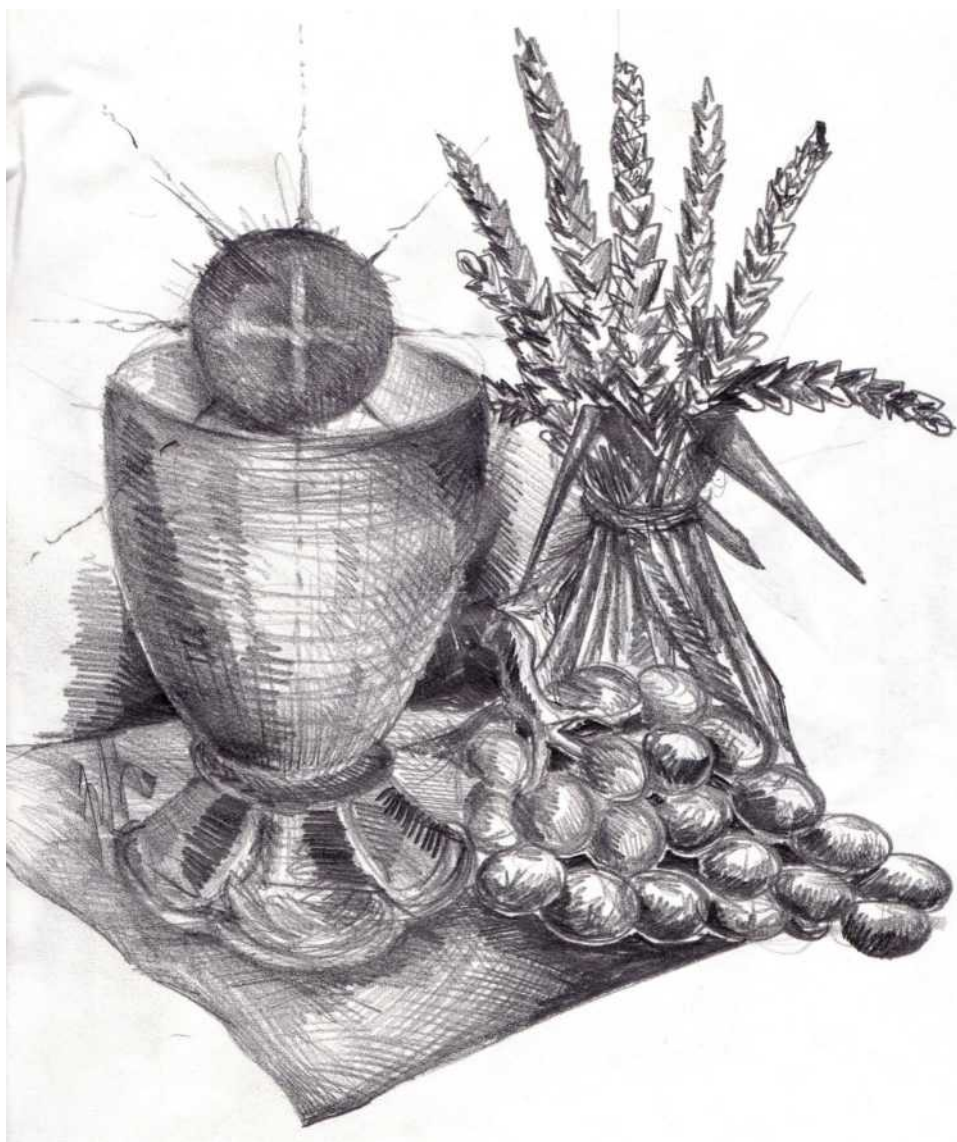
Apoštolská Tradice, tedy Tradice (opravdu s velkým „T“) je živé svědectví apoštolů, kteří hlásají Boží slovo. Stejně jako apoštolové v den seslání Ducha Svatého vykročili do ulic Jeruzaléma a pak na celém jim dostupném světě začali hlásat, co od Ježíše uslyšeli a mluvit o své zkušenosti s Bohem, tak je tomu i dodnes, kdy apoštolští nástupci, vybaveni Duchem Svatým ve svá-

tosti svěcení, hlásají a předávají Boží slovo celému světu a každému člověku v jednotě s celou Církví, zvláště s papežem a biskupy, tedy s učitelským úřadem Církve. Latinské sloveso *tradeo/tradere* znamená mj. předávat něco slovně, vyprávět. Právě tak se zrodil Nový zákon a vlastně i celé Písmo svaté.

Na začátku Církve ještě nebyl sepsaný Nový zákon, nebylo to tak, že apoštolové měli nějakou knihu, ze které učili národy. Oni vyprávěli o své zkušenosti, slovem a způsobem, které jim Duch Svatý dával. Teprve později jejich učedníci toto vyprávění sepsali. Apoštol Pavel prvně přicházel do nějakého města, tam hlásal Evangelium, pokřtil několik lidí a tak založil místní Církev, a až pak těm Církvím posílal své listy. Ostatně tak tomu bylo i v případě Starého zákona. Dějiny Mojžíše, vyvoleného národa, učení Izaiá-

še, Jeremiáše a ostatních proroků sepsali jiní, kteří toto učení slyšeli, nebo z vyprávění poznali nějakou historii a Bůh je uschopnil k tomu, aby to sepsali tak, aby jejich text byl v souladu s Božím slovem. Celý Starý zákon jsme převzali od židů prostřednictvím překladu těchto spisů do řečtiny, kterému říkáme Septuaginta (překlad sedmdesáti překladatelů). Konečná podoba Nového zákona byla Církví přijata během Kartáginské synody v r. 397, nicméně odpovídá seznamu posvátných knih, který fungoval už od roku 170. Pochopitelně tento seznam neobsahuje všechny knihy, listy a apokalyptické spisy, které byly v počátcích Církve napsány na základě učení apoštolů, ale jsou to ty, které jako posvátné byly vnímány ve všech tehdejších církevních obcích. Znamená to, že existují jiné, „okolobiblické“ spisy, tedy apokryfy, které ačkoli nejsou uznané za kanonické, jejich kritické bádání nám pomáhá vidět v širším kontextu všechno to, co obsahuje Písmo svaté.

Svatý Petr nás ve svém 2. listu (2 Petr 1,20) upozorňuje, že si nesmíme Písmo, proroctví vykládat po svém, ale výklad má být vždy ve společenství Církve, která jako jediná má právo interpretovat Boží slovo. K plnění tohoto úkolu je povolán Učitelský úřad Církve (Magisterium Ecclesiae), který je vykonáván kolegiem biskupů s papežem jako jeho hlavou, a také každým biskupem, který svůj úřad vykonává v jednotě s papežem. Úkolem Magisteria je interpretace Božího slova pro podmínky života člověka v jeho současnosti a také formulování dogmat, tedy tvrzení pravd víry, vyplývajících z Písma svatého a jasně definujících konkrétní záležitosti týkající se depositu věrouky. Tato tvrzení jsou pro všechny katolíky, bez žádné výjimky povinně závazná. Papež, jako biskup Říma, a také ostatní diecézní biskupové pověřují pak vyučováním pravd víry kněze, jáhny, katechisty, katechety, misionáře a pouze oni, zakotvení a čerpající z autority Církve, mají právo

vyučovat pravdám víry a interpretovat Boží slovo. Pokud někdo prezentuje nějaké interpretace, myšlenky a tvrzení týkající se věrouky nebo interpretace Písma a nemá k tomu biskupovo pověření, hlásá pouze své vlastní, soukromé názory a postoje, nikoli však autentické Boží slovo a učení Církve.

Na závěr ještě jedna citace z dokumentů 2. vatikánského koncilu (koncil je nejvyšší a nejslavnostnější formou výkonu učitelského úřadu Církve), konkrétně 9. bod konstituce Dei Verbum (Boží slovo):

„Posvátná tradice a Písmo svaté jsou tedy ve vzájemném těsném spojení a sdílení. Obojí vyvěrá z téhož božského pramene, splývá jaksí v jedno a směřuje k témuž cíli. Písmo svaté je totiž Boží řeč, písemně zaznamenaná z vnuknutí Ducha Svatého; posvátná tradice pak předává Boží slovo, které svěřil Kristus Pán a Duch Svatý apoštolům, bez porušení jejich nástupcům, aby je osvěcováni Duchem pravdy ve svém hlásání věrně uchovávali, vykládali a šířili. A to je důvod, proč církev nečerpá svou jistotu o všem, co bylo zjeveno, pouze z Písma svatého. Proto se má obojí přijímat a ctít se stejnou láskou a vážností. (6/Srov. Trid. koncil, č. zas., Dekret

o kanonických Písmech: Denz. 783 (1501)“.

Przemek

Knihovnická ochutnávka

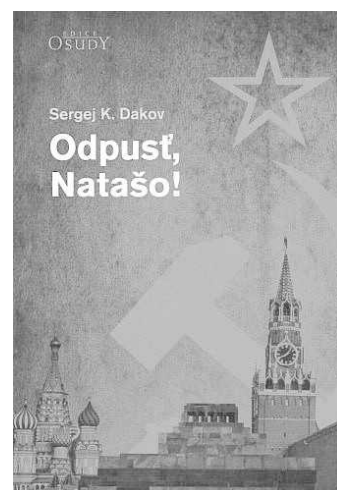
Ráda bych Vám přiblížila další knihu z naší farní knihovny, a to knížku **Sergeje K. Dakova - Odpust', Natašo!** Strhující příběh mladého Sergeje Dakova odkrývá čtenáři hrůzné praktiky komunistického režimu v Rusku, ale i sílu svědectví tamních křesťanů. Jeho kniha doslova obletěla svět, poprvé vyšla česky ještě za totality, samozřejmě jen v samizdatu. Sergej vyrůstal v bezcitném prostředí dětských domovů, kde byl formován právem silnějšího, ale i komunistickou ideologií. Záhy vedl speciální komando KGB, které mělo za úkol násilně rozhánět tajná křesťanská shromáždění. Kontakt s nimi ho nakonec přivedl k poznání Krista.

„Po několika nárazech dveře konečně povolily. Uvnitř ve světle olejových lamp pobíhalo deset nebo jedenáct lidí. Vletěli jsme mezi ně a sráželi je s kletbami k zemi. V koutě místnosti jsem spatřil asi pětadesátiletého muže. V rukou držel Bibli a s vystrašenýma očima hledal místo, kam by ji mohl ukrýt. Přiskočil jsem k němu a surově po ní hmátl. Držel ji ale pevně. Nakonec jsem mu ji vytrhl z ruky. Začal jsem škubat listy a házet je na zem. Muž úpěnlivě prosil: „Ne, prosím vás, ne!“ Otočil jsem se a vši silou ho udeřil do tváře. Okamžitě začal krváčet. S námahou se postavil a ještě jednou se pokoušel zmocnit se Bible. Co je to za šílence? Pomyslel jsem si. Cení si této knihy víc než vlastní tváře?“

(ukázka)

Stojí za to si ji opět přečíst, pro její pravdivost. Zvláště v dnešní době.

Anna Strzelcová

BUCHTIČKY S KRÉMEM

500g hl. mouky
1vejce
40gcukru
1kostka droždí
300 ml mléka
100 ml oleje

Nejdříve rozmícháme droždí ve vlažném mléku s trochou cukru – kvásek.

Ve velké míse smícháme všechny ingredience a necháme 40 min kynout.

Z těsta uděláme nudličky, které kladem na olejem vymazaný plech a necháme znova kynout 10min. Nudličky překrojíme příčně a dáme péct do předehřáté trouby na 175 stupňů asi 25 min.

Na krém dáme vařit 3/4 l mléka s 1 van. cukrem a 2 lžícemi cukru krystal.

V troše mléka si rozmícháme 1 van. pudink v prášku a vmícháme do vařícího mléka

Krémem přelijeme upečené buchtíčky.

DOBROU CHUŤ!
PŘEJÍ ORLÍKOVÍ

Kdo si hraje, nezlobí

O SVATÉM VÁCLAVOVI (a svatě Ludmile)

www.deti.vira.cz

vyučování náboženství česky			
1. ročník	Mgr. Barbara Tomanková	středa 15:45 - 16:30	katechetický dům
2. ročník zahájení přípravy k 1. sv. přijímání	Mgr. Monika Michopulu	úterý 15:45 - 16:30	katechetický dům
3. ročník po ukončení 2. třídy, příprava k 1. sv. přijímání	P. Mgr. Dawid Kantor	pondělí 15:00 - 15:45	katechetický dům
4. a 5. ročník	P. ThLic. Mgr. Adam J. Kasperek	středa 15:10 - 15:55	katechetický dům
společné vyučování náboženství pro obě jazykové			
6. a 7. ročník	P. Mgr. Dawid Kantor	čtvrtek 15:00 - 15:45	katechetický dům pro obě jazykové skupiny
8. a 9. ročník	P. ThLic. Mgr. Przemek A. Traczyk	pondělí 15:00 - 15:45	fara pro obě jazykové skupiny
Střední školy příprava k biřmování	Mgr. Jaroslav Růžička	středa 16:00 - 17:30	katechetický dům pro obě jazykové skupiny

lekcie religii po polsku			
1 i 2 klasa	ks. ThLic. mgr Adam J. Kasperek	poniedziałek 13:00 - 13:45	Polska Szkoła Podstawowa
3 klasa po ukończonej 2. klasie, przygotowanie do 1. Komunii św	ks. mgr Dawid Kantor	czwartek 13:00 - 13:45	Polska Szkoła Podstawowa
4 i 5 klasa	ks. ThLic. mgr Adam J. Kasperek	czwartek 11:45 - 12:30	Polska Szkoła Podstawowa
wspólne lekcje religii dla obu grup językowych			
6 i 7 klasa	P. Mgr. Dawid Kantor	czwartek 15:00 - 15:45	dom katechetyczny dla obu grup językowych
8 i 9 klasa	P. ThLic. Mgr. Przemek A. Traczyk	poniedziałek 15:00 - 15:45	plebania dla obu grup językowych
Szkoły średnie przygotowanie do bierzmowania	mgr Jaroslav Růžička	środa 16:00 - 17:30	dom katechetyczny dla obu grup językowych

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH

ve farním kostele a v kostele sv. Marka

02.09.2019-06.10.2019

(stav ke dni: 29.08.2019)

po 02.09.	7:00	Pl	Za + Gerharda Jurczyka, rodičů z obu stran oraz za žijících członků rodiny, powierzając ich Opatrzności Bożej
út 03.09.	7:00	Cz	Za vytrvalost v těžké životní situaci, pomoc v záchraně manželství a za obrácení člena rodiny
st 04.09.	18:00	Cz	Za žijící i + členy společenství Živého Růžence
čt 05.09.	7:00	Cz	Za + Jiřího Škarabellu a za žijící rodinu
	18:00	Pl	Dziękczynna za 80 lat życia, prosząc o Boże błogosławieństwo dla całej rodziny
pá 06.09.	7:00	Pl	Za + Walerię Sikorową, męża, rodičů z obu stran, rodzinę Wierbiców, Brózdów, dusze opuszczone oraz obfitość łask Bożych dla żyjących członków rodiny
	18:00	Cz	Za + Jana Hišema, Annu Kapralovou, o dar zdraví a víry pro celou žijící rodinu a za duše v očistci
so 07.09.	7:00	Cz	Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
	18:00	Pl	Dziękczynna za otrzymane łaski w ciągu 80 lat życia, prosząc o kolejne
ne 08.09.	7:30	Pl	Dziękczynna za 40 lat małżeństwa
	9:00	Cz	Za + Jana Petruželu (40.výr.+), manželku Marii, rodiče z obou stran, + rodinu, s prosbou o Boží požehnání a ochranu pro žijící rodinu
	10:30	Cz	Za zemřelé horníky
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 09.09.	7:00	Pl	Za + Jana i Martę Hellerów (10.roczn.+) oraz za żyjącą rodzinę
út 10.09.	7:00	Cz	Za + manželku Zuzanu Novákovou (2.výr.), za + manžele Krtusovy a za žijící rodinu z obou stran
st 11.09.	18:00	Cz	Za + manžela Evžena Lukosze, za + rodiče Owczarzovy a Lukoszovy
čt 12.09.	7:00	Cz	Za + z rodiny Ivančové, Šotové, Ilčiskové, Ševcové, Humeníkové a Mikitkové, za duše v očistci, na které nikdo nepamatuje
	18:00	Pl	Za Barbarę i Andrzeja Burzyńskich, brata Aleksandra, całą rodzinę Burzyńskich, Czernek i za dusze w czyśćcu
pá 13.09.	7:00	Pl	Za + Franciszka i Marię Śmigów, rodičů z obu stran oraz za żyjącą rodzinę, powierzając ją Bożej Opiece
	18:00	Cz	Za + Štefana Beňka, jeho + rodiče, jeho bratra a + otce Aloise, jeho ženy a za žijící členy rodiny do ochrany Boží a Panny Marie
so 14.09.	7:00	Cz	Za + rodiče Annu a Vendelína, + Anastázii a Josefa, s prosbou o Boží ochranu pro žijící členy rodiny
	18:00	Pl	Za Marię Koneszową (niedoż.73) oraz żyjącą rodzinę, powierzając ją do Opatrzności Bożej
ne 15.09.	7:30	Pl	Za + męża Karola, Annę i Karola Góreckich, Karola i Zofię Kunców oraz za + członków rodziny Wyvlečka, Kunc, Kaczyński i Hofmann
	9:00	Cz	Za syny u příležitosti významného životního jubilea, na poděkování za dar jejich života a s prosbou o Boží Ochranu a požehnání do dalších dní
	10:30	Pl	Za + Jana Kowala (niedoż. 70, 8.roczn.+), za żyjącą i + rodzinę Kowalów, Lalurnych, Ździeblów i Zoniów
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 16.09.	7:00	Pl	O nowe powołania kapłańskie i zakonne oraz wytrwałość na tej drodze życia
út 17.09.	7:00	Cz	Za + Annu Ulmanovou, + švagra Pavla Barnošáka
st 18.09.	18:00	Cz	Za + Vladislava Pawlaka, manželku Emmu, rodiče z obou stran, sourozence a do ochrany Boží za žijící členy rodiny
čt 19.09.	7:00	Cz	Za Helenu Davidovou, s prosbou o Boží milosti pro její rodinu a na poděkování za šťastný porod
	18:00	Pl	Za + Henryka Kaczmarczyka, + Marię i Henryka Burów oraz za dusze w czyśćcu cierpiące

pá 20.09.	7:00	Pl	Za + Alfonsa Derlicha, jeho ženu Walerii, z prosbou o blogoslawienstwo Boze dla calej rodziny
	18:00	Cz	Děkovná za 75 let života, za + manžela a s prosbou o ochranu Boží pro celou žijící rodinu
so 21.09.	7:00	Cz	Za + Františka Vrožynu, manželku, sourozence, 2 švagry a 2 švagrové
	18:00	Pl	Za naszą wspólnotę parafialną
ne 22.09.	7:30	Pl	Za + Józefa Wierzgonia (50.roczn.+), ženu Marię, rodziców z obu stron, prosząc o zdrowie i blogoslawienstwo dla żyjących członków rodziny
	9:00	Cz	Na poděkování za obdržení milosti, za 80 let života, s prosbou o Boží požehnání pro celou žijící rodinu a za + rodiče a bratra
	10:30	Cz	Za + Stefanii Jastrzębskou (nedož.100), celou + a žijící rodinu, do ochrany Boží a Panny Marie
	18:45	Cz	Za rodiče a sourozence Hutníkovy a za ochranu žijící rodiny
po 23.09.	7:00	Pl	O poszanowanie życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci
út 24.09.	7:00	Cz	Za + Jana a Emilii Duławovovy, syna Dominika, dceru Annu a zetě Bronislava
st 25.09.	18:00	Cz	Za umírající, s prosbou o přímluvu sv. Josefa
čt 26.09.	7:00	Cz	Za + rodiče Hermínu a Adama Břežkovy, + rodinu Opolkovou a za žijící členy rodiny
	18:00	Pl	Za + Marię Śniegoniową (1.roczn.+), za + z rodziny Śniegoniów, prosząc o opiekę Panny Maryi dla żyjących członków rodziny oraz za dusze w czyśćcu
pá 27.09.	7:00	Pl	Za + Izabelkę (8.roczn.+) oraz za dziadka i babcię Łaciak
	18:00	Cz	Za zemřelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc beze mše svaté
so 28.09.	7:00	Cz	Za Martina Lovase
	18:00	Pl	Za + Annę i Richarda Kretków, syna, wnuka, rodzinę Kretków, Machtów, prosząc o Boże blogoslawienstwo dla żyjących członków rodziny
ne 29.09.	7:30	Pl	Za + Jana Rothnera (nedož.70), za jeho matkę chrzesną Annę Janiurkową oraz za dusze w czyśćcu cierpiące
	9:00	Cz	Za + rodinu Pastorkovou, Kucharczykovou a Novotnou, za duše v očistci, s prosbou o ochranu a požehnání pro žijící členy rodiny
	10:30	Pl	Za Emila Kunza (40.roczn.+), za + i żyjącą rodzinę Kunzów, powierzając ją opiece Bożej
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 30.09.	7:00	Pl	Za + Helenę Strzebowską, + Jiřígo Harazima
út 01.10.	7:00	Cz	Za vytrvalost v těžké životní situaci, s prosbou o pomoc v záchraně manželství a za + rodiče Pavola a Františku Ondruškovy
st 02.10.	18:00	Cz	Za + Serafinu Suchankovou, jejího manžela Rudolfa a rodinu Žurkovou
čt 03.10.	7:00	Cz	Za + rodiče Viktora a Aloisii Hellerovy a za žijící rodinu do ochrany Boží
	18:00	Pl	Za rodzinę Ondruchów
pá 04.10.	7:00	Pl	Za żyjących i + członków wspólnoty Żywego Różańca
	18:00	Cz	Za + Rudolfa Smigu (12.výr.+), s prosbou o dar zdraví a Boží ochranu pro celou rodinu
so 05.10.	7:00	Cz	Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
	18:00	Pl	Za + ženu Helenę Chlupową (4.roczn.+), za + rodziców Chlupów i Vrtalów oraz za żyjących członków rodziny, powierzając ich wstawiennictwu Maryi Panny
ne 06.10.	7:30	Pl	Dziękczynna za 80 lat życia oraz za + brata (10.roczn.+), ojca (40.roczn.+) oraz mamę (60.roczn.+)
	9:00	Cz	Za + Josefa a Markétu Dvorokovy, rodiče Jana a Marii Folvarčné a za žijící rodinu, s prosbou o dar zdraví a víry
	10:30	Cz	Za duše v očistci, duše opuštěné, s prosbou o dary Ducha Svatého pro vnoučata a postižené dítě, lásku a porozumění v rodině a hodně Božích milostí kněžím naší farnosti
	18:45	Cz	Za naše farní společenství

Omlouváme se za případné chyby ve jménech, úmyslech a časech mší svatých.

Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

**Zapsat úmysl na „volné mše“ je možné
v úředních hodinách ve farní kanceláři!**

(výjimka: úmysly v právě probíhajícím týdnu lze zapsat v sakristii)

Adorace, pobožnosti:

Každý čtvrtek – začíná bezprostředně po ranní mši svaté společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (cz), ukončení vedené, v 17:30 společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (pl) a svátostným požehnáním.

1. pátek v měsíci – 06.09. a 04.10. – eucharistická pobožnost s modlitbou Litaní k Srdci Ježíšovu, zásvětnou modlitbou a svátostným požehnáním: bezprostředně po ranní mši svaté začínající v 7:00 (pl); a v 17:45 hod. (cz). Od 16:00 možnost tiché adorace Krista v Eucharistii. Po večerní mši svaté vedená adorace s modlitbou chval, proseb a díků.

Návštěvy nemocných:

pátek 06.09. dopoledne (zhruba od 9:00)

pátek 04.10. dopoledne (zhruba od 9:00)

Liturgický kalendář:

úterý 03.09. – památka Řehoře Velikého,
papeže a učitele církve
7:00 (cz) *kostel sv. Marka*

pátek 13.09. – památka sv. Jana Zlatoústého,
biskupa a učitele církve
7:00 (pl), 18:00 (cz)

sobota 14.09. – slavnost Povýšení svatého Kříže
pout' ve farním kostele ve Fryštátě
sobota: 7:00 (cz), 18:00 (pl)
neděle: 7:30 (pl), 9:00 (cz), 10:30 (pl), 18:45 (cz)

pátek 20.09. – památka sv. Ondřeje Kim Tae-göna,
kněze, Pavla Chöng Ha-sanga a druhů, mučedníků
7:00 (pl), 18:00 (cz)

sobota 21.09. – svátek sv. Matouše, apoštola
a evangelisty
7:00 (cz) *večerní mše sv. již z 25. neděle v mezidobí*

pondělí 23.09. – památka sv. Pia z Pietrelciny, kněze
7:00 (pl) *kostel sv. Marka*

pátek 27.09. – památka sv. Vincence z Paula, kněze
7:00 (pl)

sobota 28.09. – slavnost sv. Václava, mučedníka,
hlavního patrona českého národa
– doporučený svátek

pátek: 18:00 (cz)
sobota: 7:00 (cz), 18:00 (pl)
*sobotní večerní mše sv. je ze slavnosti,
nikoli z 26. neděle v mezidobí*

pondělí 30.09. – památka sv. Jeronýma, kněze
a učitele církve
7:00 (pl) *kostel sv. Marka*

úterý 01.10. – památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše,
panny a učitelk církve
7:00 (cz)

středa 02.10. – památka svatých andělů strážných
18:00 (cz) *kostel sv. Marka*

pátek 04.10. – památka sv. Františka z Assisi
7:00 (pl), 18:00 (cz)

Prvním setkáním **scholičky** po prázdninách bude výlet do Beskyd, účast rodičů bude vítána, a to v **sobotu 07.09.**, první zkouška pak následující po výletě pátek. Zkoušky **scholy** začínají v **pátek 06.09. v 16.30 hod.** Zkoušky **sboru** již běží v **pondělky 16.15 hod.** Ve scholičce, schole i ve sboru se těšíme i na nové členy!

V září se naše varhany opět rozezvučí pod rukami velkých umělců v rámci festivalu „**Karvinské varhany**“. Na koncerty se můžete těšit v neděli **01.09., 08.09., 15.09. a 22.09. v 16:00.** Vstupenky jsou v prodeji v MěDK.

Během prvních dvou zářijových týdnů bude ve fryštátském farním kostele probíhat generální oprava elektrického rozvaděče, a proto bude od pondělí do středy těchto týdnů farní kostel úplně mimo provoz a všechny bohoslužby (v pondělí, úterý a středy) těchto dvou týdnů, vč. příp. pohřbů, budou v kostele sv. Marka.

Farní poutní zájezd do Međugorje a jiných důležitých chorvatských poutních míst bude ve dnech **11.11.–16.11.2019.** Cena: 280,- € + 45,- € na místě. Cena zahrnuje: dopravu klimatizovaným autobusem, ubytování ve dvoulůžkových pokojích***, polopenzi, cestovní pojištění, vstupenky a služby průvodců. Doplatek do jednolůžkového pokoje je 80,- €. Podrobný program najdete na nástěnce před kostelem. Přihlášky vč. úhrady celé částky (pouze hotově v €) přijímáme ve farní kanceláři během úředních hodin. Cestovní pas není nutný, stačí občanský průkaz. Přihlášky přijímáme do čtvrtka 12. září.

O **víkendu 14.-15.09.** budou Dny **evropského dědictví**, do kterých se naše farnost zapojí:

v sobotu 14.09.

- prohlídkový okruh zámek+farní kostel (12:00-17:00)
- kostel sv. Petra z Alkantary v Karviné-Dolech (10:00-17:00)
- kostel sv. Marka (10:00-17:00)

v neděli 15.09.

- kostel sv. Petra z Alkantary v Karviné-Dolech (11:30-17:00)

Případné změny budou uvedeny v ohláškách.

Ptejte se našich kněží

Milí farníci, stává se vám někdy, že máte nějaké otázky týkající se Církve, víry, jiných náboženství apod., ale z různých důvodů se ostýcháte zeptat přímo našich kněží? (I když je nutné říct, že všichni tři jsou otevření na vaše dotazy.) Máme pro vás nabídku. Pokud svůj dotaz napíšete na e-mail naší redakce, nebo vložíte do obálky nadepsané „NFR“ a vhodíte do farní schránky, naši kněží vám odpoví na stránkách Naší farní rodiny.

Jsou pouze 2 podmínky: 1) Dotaz musí být podepsaný (jménem i příjmením);

2) Odesláním dotazu souhlasíte se zveřejněním v našem časopise.

Přehled hospodaření farnosti v r. 2018

ŘKF Karviná za období 1.1.2018 - 31.12.2018

Výnosy (příjmy)	2 123 215,72 Kč
Sbírky běžné	1 213 977,00 Kč
Sbírky na opravy	- Kč
Účelové vyhlášené sbírky	338 630,00 Kč
Dary přijaté z biskupství	45 288,00 Kč
Dary přijaté od obce, města	- Kč
Dary přijaté ostatní	233 578,96 Kč
Dotace provozní	
Dotace investiční	
Úroky	413,08 Kč
Pojistná plnění od pojišťovny	
Tržby z prodaných služeb (nájem, pachtý...)	178 628,68 Kč
Krátkodobá zápůjčka	70 000,00 Kč
Ostatní výnosy (příjmy) (např. poutě, tábory...)	42 700,00 Kč

Náklady (výdaje)	2 149 884,18 Kč
Spotřeba materiálu, energií a služeb a provozní náklady	976 854,62 Kč
z toho elektřina, plyn, vodné	342 057,00 Kč
odpady, stočné	33 185,00 Kč
telefon, internet	12 478,53 Kč
bohoslužebné	94 359,49 Kč
stavební materiál	- Kč
drobný majetek od 3 000 do 40 000 Kč	76 071,98 Kč
režijní, ostatní náklady (revize, pojistné, poplatky, občerstvení...)	418 702,62 Kč
Opravy	29 901,16 Kč
Mzdové náklady	471 049,00 Kč
Nákup dlouhodobého majetku	193 677,40 Kč
Odeslané účelové sbírky vyhlášené biskupstvím	250 593,00 Kč
Odeslané dary-desátek biskupství	160 000,00 Kč
Odeslané dary-ostatní	- Kč
Daně (z příjmů, z nemovitých věcí, z nabytí nemovitých věcí)	17 809,00 Kč
Splátka krátkodobé zápůjčky	50 000,00 Kč

Stav pohledávek (bez poskytnutých zápůjček) k 31.12.2018	65 713,00 Kč
Stav závazků (bez přijatých zápůjček) k 31.12.2018	45 276,74 Kč

Stav přijatých zápůjček k 31.12.2018	20 000,00 Kč
Stav poskytnutých zápůjček k 31.12.2018	- Kč

Stav v pokladně k 31.12.2018	127 506,00 Kč
Stav na bankovním účtě k 31.12.2018	64 455,72 Kč

*Účetní hospodářský výsledek:	6 971,64 Kč
--------------------------------------	--------------------

Zpracoval: Ing. Ivana Soldánová

Dne: 24.6.2019

* Tento řádek bude vyplněn v případě, že účetnictví farnosti je již za příslušný rok uzavřeno.

Školka, škola volá....., vyjděte děti z vesela!

Prázdninám už poslední dny ubíhají, děti si už školní potřeby pomalu chystají. Nastane režim nových povinností a učení se nových dovedností. První vstup do školky či školy je vždy důležitý mezník v životě dítěte. Začíná období odloučení se z maminky náruče a na scénu přicházejí i jiné autority kromě rodičů. Dítě je vypuštěno do světa lidí, kde na něj čekají paní učitelky, noví kamarádi, dobrodružství a situace. Objevování zkušeností a dovedností pro život.

První vstup do školky či školy znamená i vývoj samostatnosti, pomalé odcházení a návrat do náruče rodinného zázemí, hledání nových cest v životě. Každé dítě je odlišné, jinak se projevuje, vnímá situace, přizpůsobuje se okolí a novým skutečnostem. Vždycky je to ale osobnost rostoucí a vyvíjející se stále výš a výš. Děti nepatří do jednoho pytle, ale každé z nich má svůj pytlík, do kterého si ukládá své zážitky, vzpomínky, schopnosti, dovednosti, zkušenosti. Tento pytlík by měl každý umět v pravý čas rozvázat a použít. Dětský kolektiv je krásné spontánní společenství.

Vstup do školky či školy není jen důležitý pro děti, ale i pro rodiče a sourozence. Pokud má dítě mladší sourozence, vyvstává pro něj nová role dětské zodpovědnosti a příkla-

du pro malého bratříčka či sestríčku. „Už si velký (á), chodíš do školky, školy“. Rodina je utvořený celek. Z mého pohledu zdravotní sestry ji vnímám jako lidský organismus, ve kterém má každý svou funkci. Když někdo onemocní, trpí nejenom on, ale celý organismus jako celek. Berme příklad ze Svaté Rodiny, která je vzorem rodinného života a čerpejme z Ní sílu překonávat překážky nejenom vycházející ze vzdělávací povinnosti našich dětí.

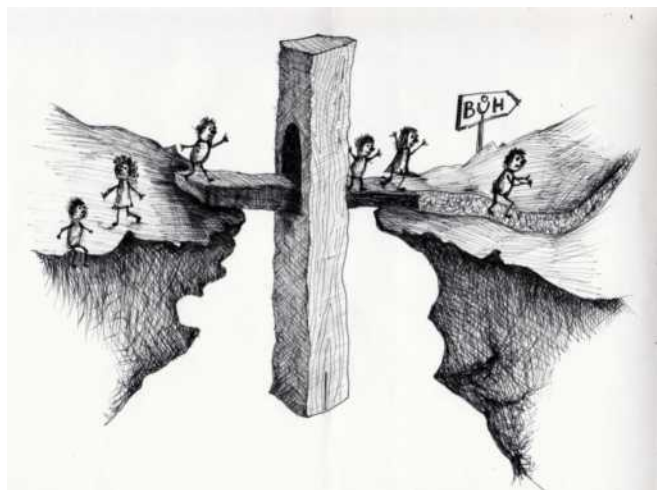
Když nad tím tak přemyslím, přichází mi na mysl otázka týkající se volby školky či školy: Zda zvolit církevní či necírkevní instituci, pokud je tento výběr možný. Pokřtěný křesťan by měl mít Boha na 1. místě. I Ježíš říká: „Nechte děti přicházet ke mně, neboť jim patří Boží království“. V necírkevních zařízeních se děti mohou, ale nemusí setkat s různými typy zkoušek své vlastní víry. V tomto případě záleží zejména na roli rodičů v pojetí víry. Pokud ji utváříme už od raného dětství a dítě má silně zakotvené kořeny, je vše v pořádku. My jako rodiče je pomáháme ještě více posilovat, aby zvládly jakoukoli negativní reakci projevující se v dětském kolektivu. Dítě by nemělo vnímat víru jako nutnost, ale radost, že mohou jít do kostela. Navíc, když jsou děti zapojeny do účasti na mši svaté, cítí určitou vlastní důležitost. Někdy mi připadá, že často polevují chodit do kostela, když při-

jmou poprvé Ježíše Eucharistického. Tehdy je důležitá role rodiče dětem vysvětlit, že 1. sv. přijímáním víra v Boha nekončí. Naopak vztah s Bohem by se měl ještě více prohloubit. Když se ta šňůra víry v tento okamžik přetrhne, už napořád zůstane přetržena. Chceme-li šňůru spojit, vznikne uzel, tak jako rána na srdci. Snažme se, milí rodiče, aby v životě dítěte tento uzel nevzniknul. O to více by šňůra víry měla být ještě pevnější a silnější, aby se nedala přetrhnout.

Chraňme si čistotu a nevinost dětských duší a mysli. Každé dítě si rádo hraje v pískovšti. Staví domy, bábovičky, ale přijde něco nečekaného a dům, bábovička je pryč. Stavějme domovy na skále, ne z písku, protože vydrží každou bouři, jako opuštěný svítící maják na moři. Kéž tak svítí i srdce našich dětí a nás všech. Začneme nový školní rok se svítícím majákem, který nám ukazuje cestu. Ať toto Světlo nikdy neoslabuje svoji intenzitu, ale stále více osvětluje naše cesty, ať půjdeme kamkoli.

Zuzana Stryjová

Indiánský tábor

Ve dnech 10. až 16. 8. se v Milíkově konal ministrantský tábor, tentokrát v indiánském duchu. Kluci byli

rozděleni do tří indiánských kmenů, které mezi sebou soupeřily v různých soutěžích, například v rýžování zlata nebo v lovení divé zvěře. Indiáni pro svůj kmen museli vyrobit totem a zároveň si museli vymyslet svá indiánská jména na základě svých zájmů a dovedností. Velký Cukr byl jasný vítěz. :)

Společně čelili úskokům Bledých tváří, které je obraly o čerstvě vyrobené totémy. Na druhou stranu je ale naučily hrát americký fotbal a došlo i na promítání filmové klasiky *Vinnetoua*. Nakonec byly všechny rozepře mezi indiánskými kmeny ukončeny, rozdílů smazány a u závěrečného slavnostního ohně se kmeny spojily v jeden, aby lépe mohly odolávat nátlaku Bledých tváří.

Celý tábor provázel svým moudrým slovem šaman Plnovous (o. David), který mladé indiány poučoval například o souladu s přírodou, lidmi a Bohem.

Největším zážitkem pak pro indiány bylo koupání v Indiánské vaně (v říčce Kopytné), kterého se opakovaně dožadovali navzdory ledové vodě.

Počasí vyšlo, strava a program byly perfektní, zranění minimální, takže se zase těšíme na příští rok!

členové indiánských kmenů

Celostátní setkání v Chotěboři aneb Kdo je animátor?

Kdo je animátor? Animátor je člověk, který má jasný cíl, a tím je nebe. Ví, odkud jde a kam, a chce pozvat druhé lidi, aby se vydali za stejným cílem. Nežije uzavřeně svoji víru sám se sebou nebo v úzkém společenství, ale vychází směrem k druhým lidem. Má touhu sdělovat to, co je v jeho životě nejdůležitější. Animátorem by vlastně měl být každý křesťan. Díky dvouletému animátorskému kurzu ve středisku mládeže naší diecéze jsem prožila úžasné chvíle ve společenství mladých. Společně jsme na víkendech poznávali sami sebe a učili se spolupracovat.

Na Celostátní setkání animátorů v Chotěboři mohl jet každý mladý člověk, který má touhu dělat něco pro druhé, ať už kurz absolvoval nebo ne. V úterý třináctého jsme vyrazili s cílem načerpat inspiraci pro činnost ve farnosti, společenství a také pro náš osobní a duchovní život. Byl pro nás nachystaný promyšlený program. Modlitba ranních chval, společná modlitba, přednášky, hudební vystoupení, mše a zábavný program byly náplní pěti dnů, které jsme na CSA strávili.

Motto znělo: „S Janem za Ježíšem“. Právě evangelista Jan nás provázel celým setkáním skrz připravené scénky. Každý účastník si dopředu vybral dvě laboratoře, které byly ve formě osmi přednášek. Já jsem si vybrala selfmanagement, kde jsme se učili organizovat čas a stanovovat si priority, cíle, a také laboratoř společenství, ve které nám přednášející pomohli vzájemným sdílením zjistit, k čemu vlastně „spolčo“ je, jak ho vést a na čem by mělo stát. Dále byla na výběr témata jako evangelizace, hudba, komunikace aj. Nedílnou součástí byl skvělý duchovní program plný kreativních způsobů modliteb, jako například zpěvy Taizé, křížová cesta, večer smíření, růženec s živými obrazy či závěrečná vigilie.

Moc se mi líbila propagace nové exhortace papeže Františka: *Christus vivit*, která je určena hlavně mladým. Určitě doporučuji všem, aby si ji zakoupili a přečetli.

Velkým přínosem těchto akcí je setkání věřících lidí stejného věku, což už samo o sobě mladého člověka posílí v tom, že ví, že není sám. Zjistí, že i v České republice je mnoho mladých věřících, kteří mají podobné problémy a radosti. Myslím, že každý z nás byl určitým způsobem obohacen a odjížděl s novou silou a nadšením šířit Boží království ve své rodině, společenství a farnostech.

Klára Němcová

FESTIVAL UNITED 2019

Minulý týden jsme byli na multižánrovém křesťanském festivalu United. Program byl bohatý na spoustu známých kapel a zpěváků, taky na různé semináře, workshopy, nejružnější výklady Bible, hry v divadle, promítání v kině a spoustu dalších věcí. Každý večer se všichni scházeli, společně se modlili a chválili Boha zpěvem.

Celý festival byl v centru města Vsetín nedaleko parčíku, kde se dal pěkně trávit volný čas mezi programem. Všichni jsme si to užili a už se těšíme na příští rok.

Bára Wróbllová

Týden s liturgií

Možná jste si všimli, že již druhým rokem se na naší nástěnce objevil plakát, který zval k účasti na Letní škole liturgiky. Už loni mne zaujal samotný název akce a začala jsem více pátrat, o co se jedná... A co jsem zjistila? Je to šestidenní akce v želivském klášteře premonstrátů, kterou organizují nadšenci liturgie, mimo jiné P. Radek Tichý a P. Petr Soukal, za značné podpory Katolické teologické fakulty UK a Arcibiskupství pražského. Na internetu jsem se navíc dočetla, že smyslem Letní školy je "umožnit účastníkům načerpat sílu z modlitby církve a hlouběji porozumět tomu, co znamená slavit svatá tajemství". No což, znělo to zajímavě, tak jsem tedy absolvovala dlouhou cestu do Čech a.... po dvou letech účasti... vůbec toho nelituji ;)

Po loňské zkušenosti byla letošní volba jasná – v srpnu jedu do Želiv! Přijíždím tedy na již známé místo, ubytovávám se ve velmi příjemném pokoji a těším se na přednášky. Každý

den jsou 2 základní přednášky týkající se hlavního tématu a možnost vybrat si 2 ze 4 volitelných přednášek hostů. Kromě toho spolu slavíme mši svatou a modlíme se zpívanou Modlitbu se čtením+Ranní chvály a Nešpory.

Letošním tématem byly iniciační svátosti, tedy křest, biřmování a eucharistie. Témata opravdu obsáhlá, ale krásná. Co to vlastně znamená být křesťanem? Jak nás svátosti proměňují? Je biřmování důležité? Co jsme přejali od Římanů? Jak připravoval ke křtu sv. Ambrož a jak sv. Augustýn? Co má společného obřad křtu s pohřebním obřadem? Jak Církev v minulosti udělovala křest? Jak mohu žít svůj křest? Jaký má význam křestní svíce? Jaké místo v duchovním životě má Eucharistie? ...

Co dodat? Stojí za to vážit takovou cestu? Podle mne určitě ano. Těch 6 dní je obdobím vzdělávání se, poznávání Církve jednoduchou formou (přednášky opravdu nejsou náročné), obdobím prožívání krásy společné modlitby (zpívaná Liturgie hodin je něčím úžasným), obdobím setkání, rozhovorů, diskuzí... Za sebe mohu říct, že jsem opět nadšená ;)

Terka

Záběry z farního tábora v Milíkově

